

TAMÁS ATTILA

A díj egy kiváló irodalomtörténész, kritikus eddigi munkásságát illette most méltó módon. A Költői világgépek fejlődése Arany Jánostól József Attiláig című könyve évekkal ezelőtt nagy föltűnést keltett a szakirodalomban. József Attila-elemzései és -versértelmezései alapvető munkái lettek az irodalomtudományak. Irodalomelméleti és műfajelméleti tanulmányainak nagyobb része még kiadásra vár, ezek is a mindig kutató, továbblépő egyéniség bizonyosságai. De joggal illeti a díj Tamás Attila kritikus munkásságát is. Juhász Ferenc, Nagy László, Weöres Sándor, Sarkadi Imre, Lengyel József, Sánta Ferenc életművét elemző tanulmányaival Tamás Attila az új

magyar irodalom értő kommentátorának bizonyult. Tamás Attila a Tiszatáj munkatársa is. Kitüntetése kettős öröm számunkra.

POLNER ZOLTÁN

Harmadik verseskötete jelent meg az idén Egyetlen hangszer címmel. E vidék színeit, hagyományait villantja föl verseiben. Örökségtisztelő költő; új kötetében megújulásának különösen érdekes bizonyosságát adta a babonaversekben, melyek e táj folklorisztikai hagyományaira épülnek. A díj ennek a hagyománytisztelő, hagyományújító költői munkának szól.

Városi díjat kapott még: Kopasz Márta, F. Nagy István, Snopper Tibor és Vaszy Viktor.

HÍREK

MAGYAR LÁSZLÓ

1971. október 3-án meghalt Szegeden Magyar László, a régi szegedi újságírás és irodalmi élet érdemes alakja. Újságíró volt és író; egy megírandó szegedi sajtótörténetben előkelő helyet kell majd kapnia. Riportjaiban a húszas-harmincas évekbeli Szegednek és vidékének adta pontos láttelejét. Író volt, ha regényeiben nem is emelkedett nagy kortársai színvonalára. Juhász Gyulát és Mórát örököltette meg nagy sikerű karikatúráiban, de még inkább azokban a fontos forrásértékű riportjaiban és visszaemlékezéseiben, melyeket a szeretett szegedi klasszikusoknak szentelt. Juhász Gyula utolsó évtizedének jó ismerője volt, s ez az életmű csonkán állana előttünk, ha Magyar László nem szorgoskodott volna az utolsó évek termésének kiadásán. Tápai és tanyai riportjai az ellenforradalmi Magyarország falusi szegénységének szociográfiai hűségű dokumentumai. A régi Szeged jellegzetes újságíró-író alakja távozott el halálával.

ERTSEY PÉTER

1971. október 3-án hirtelen halállal halt meg Szegeden Ertsey Péter, aki a Tiszatáj alapítói közé tartozott, felelős kiadója és szerkesztője is volt egy időben a folyóiratnak. Két verseskötete jelent meg. Az irodalmi szervező típusa volt ő. Juhász Gyula kalandos sorsú hagyatékának megmentésében elvülhetetlen érdemei voltak. Furcsa, írói pályáját soha be nem teljesítő nyugtalan egyéniségének korai pusztulása szomorúsággal tölt el bennünket is.

Több vendége volt szerkesztőségünknek az elmúlt hónapban. Itt járt többek között Bosnyák István, az újvidéki Hungarológiai Intézet munkatársa, továbbá Domokos Géza, a bukaresti Kriterion Kiadó igazgatója is.

Néhány fiatal szegedi művész — Petri Ferenc költő, Szávay István fotográfus, Veress Miklós költő és Zoltánfy István festő — Szabadkán és Pallicson járt. Utóbbi helyen műsoros esten is szerepeltek.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Nem közölhető írást küldtek: B. J. Budapest, Sz. G. Budapest, V. J. Budapest, U. Z. Kecskemét, L. T. Gyula, B. M. Nyergesújfalu, P. I. Sarkad, W. A. Szeged, T. J. Szeged.